

SINTEZA OBSERVAȚIILOR

la proiectul Deciziei Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații pentru modificarea Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 2897/2007 privind stabilirea și încasarea tarifelor de utilizare a resurselor de numerotație

Perioada de consultare pentru proiectul Deciziei Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații pentru modificarea Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 2897/2007 privind stabilirea și încasarea tarifelor de utilizare a resurselor de numerotație, publicat pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare *ANCOM* sau *Autoritatea*, la data de 15 noiembrie 2022, s-a încheiat la data de 25 noiembrie 2022.

Proiectul de decizie supus consultării publice urmărește, în principal, modificarea punctuală a Deciziei nr. 2897/2007, în speță a dispozițiilor legale care vizează termenul de emitere a deciziilor privind obligațiile de plată a tarifului de utilizare a resurselor de numerotație, precum și a celor care au ca obiect termenul de plată a tarifului de utilizare a resurselor de numerotație.

Totodată, prin acest proiect, ANCOM urmărește eficientizarea procesului de gestionare a deciziilor ANCOM privind determinarea tarifului de utilizare a resurselor de numerotație, atât din perspectiva Autorității, cât și din perspectiva titularilor obligațiilor de plată.

Au fost supuse consultării publice următoarele documente:

- Proiectul de Decizie a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații pentru modificarea Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 2897/2007 privind stabilirea și încasarea tarifelor de utilizare a resurselor de numerotație;
- Expunerea de motive la proiectul Deciziei Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații pentru modificarea Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 2897/2007 privind stabilirea și încasarea tarifelor de utilizare a resurselor de numerotație.

În conformitate cu dispozițiile art. 135 alin. (4) din OUG nr. 111/2011¹, ANCOM are obligația de a publica, pe pagina sa de internet, un material de sinteză a observațiilor primite cu

¹ Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare.

privire la măsurile supuse consultării, care va preciza și poziția sa față de aceste observații, cu respectarea principiului confidențialității.

În cursul perioadei de consultare, Autoritatea a primit o observație din partea unui singur respondent în sensul că tarifele de utilizare a resurselor de numerotație au drept scop „finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale ANCOM”, fiind considerate, prin urmare, drept taxe administrative destinate acoperirii costurilor administrative ale ANCOM.

Astfel, acest respondent consideră că în prezent nu mai este necesară impunerea obligației de plată a tarifelor de utilizare a resurselor de numerotație întrucât există un excedent anual rezultat din execuția bugetelor anilor precedenți, propunând revizuirea în mod corespunzător a art. 4 alin. (1) din proiectul de decizie astfel încât să fie reglementate și situațiile precum aceasta.

POZIȚIA ANCOM:

În opinia ANCOM, propunerea respondentului nu poate fi primită întrucât trebuie făcută distincția între, pe de o parte, taxele administrative stabilite de Autoritate pentru acoperirea cheltuielilor necesare desfășurării activității ANCOM, în speță tariful de monitorizare și, pe de altă parte, celelalte tarife stabilite pentru gestionarea resurselor limitate, precum tariful de utilizare a resurselor de numerotație, cele două categorii distincte de tarife având scopuri diferite.

În cele ce urmează, prezentăm pe larg argumente în susținerea celor de mai sus:

Tariful de monitorizare stabilit și încasat de ANCOM în temeiul dispozițiilor art. 14 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 122 și următoarele din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă o taxă administrativă ce are drept scop exclusiv acoperirea cheltuielilor necesare desfășurării activității ANCOM, dispozițiile legale invocate fiind o transpunere la nivel național a prevederilor considerentului 30 din Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice².

În acest sens, menționăm că dispozițiile considerentului 30 din Directiva 2002/20/CE stabileau că *„(30) Furnizorilor de servicii de comunicații electronice le pot fi impuse taxe administrative în vederea finanțării activităților autorității naționale de reglementare în domeniul gestionării sistemului de autorizare și al acordării dreptului de utilizare. Aceste taxe sunt limitate la acoperirea costurilor administrative efective aferente activităților în cauză.”*

De asemenea, prevederile art. 12 din aceeași directivă menționau că *„Art. 12 - (1) Orice taxă administrativă impusă întreprinderilor care furnizează un serviciu sau o rețea în cadrul autorizației generale sau cărora li s-a acordat un drept de utilizare:*

a) acoperă, în total, numai costurile administrative aferente gestionării, controlării și aplicării sistemului de autorizare generală, a drepturilor de utilizare și a obligațiilor specifice menționate la articolul 6 alineatul (2), care pot include costuri pentru cooperare, armonizare și standardizare internațională, analize de piață, monitorizarea conformității și alte controale de

² În prezent este în vigoare Directiva (UE) 2018/1972/CE a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice

piață, precum și cheltuieli aferente lucrărilor de reglementare ce implică elaborarea și aplicarea legislației secundare și a deciziilor administrative, precum deciziile privind accesul și interconectarea și

b) este impusă fiecărei întreprinderi în mod obiectiv, transparent și proporțional, astfel încât să se reducă la maximum costurile administrative suplimentare și taxele inerente.

(2) Atunci când autoritățile naționale de reglementare impun taxe administrative, acestea publică o prezentare anuală a costurilor administrative și a valorii totale a taxelor percepute. Ajustările necesare se efectuează luând în considerare diferența dintre valoarea totală a taxelor și costurile administrative.

În prezent, dispoziții similare se regăsesc în cuprinsul Directivei 2018/1972/CE care, în cadrul considerentului nr. 53, stabilește că „(53) Întreprinderilor care furnizează servicii de comunicații electronice ar trebui să le poată fi impuse taxe administrative în vederea finanțării activităților autorității naționale de reglementare sau ale altei autorități competente în domeniul gestionării sistemului de autorizare generală și al acordării drepturilor de utilizare. Aceste taxe ar trebui limitate la acoperirea costurilor administrative efective aferente activităților în cauză. În acest scop, ar trebui să se asigure transparența în ceea ce privește veniturile și cheltuielile autorităților naționale de reglementare și ale altor autorități competente prin intermediul unui raport anual privind valoarea totală a taxelor colectate și a costurilor administrative suportate, astfel încât să permită întreprinderilor să verifice dacă sunt adecvate.”, precum și în cadrul art.16, care stabilește că „Art.16 - (1). Orice taxă administrativă impusă întreprinderilor care furnizează rețele sau servicii de comunicații electronice în temeiul autorizației generale sau cărora li s-a acordat un drept de utilizare:

a) acoperă, în totalitate, numai costurile administrative generate de gestionarea, controlul și asigurarea respectării sistemului de autorizare generală și ale drepturilor de utilizare și ale obligațiilor specifice menționate la articolul 13 alineatul (2), care pot include costurile cu cooperarea, armonizarea și standardizarea internațională, analizele de piață, monitorizarea conformității și alte controale de piață, precum și cheltuielile aferente lucrărilor de reglementare ce implică elaborarea și asigurarea respectării legislației secundare și a deciziilor administrative, precum deciziile privind accesul și interconectarea; și

b) este impusă fiecărei întreprinderi în mod obiectiv, transparent și proporțional, astfel încât să se reducă la minimum costurile administrative suplimentare și taxele aferente.

Statele membre pot alege să nu aplice taxe administrative întreprinderilor a căror cifră de afaceri se situează sub un anumit prag sau ale căror activități nu ajung la o cotă minimă de piață ori au un domeniu de aplicare teritorial foarte limitat.

(2) Atunci când autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente impun taxe administrative, acestea publică o prezentare anuală a costurilor lor administrative și a valorii totale a taxelor colectate. Atunci când se înregistrează o diferență între valoarea totală a taxelor și costurile administrative, se efectuează ajustările corespunzătoare.

Tariful de utilizare a resurselor de numerotație stabilit și încasat de ANCOM în temeiul dispozițiilor art. 14 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, precum și ale art. 43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 reprezintă contravaloarea dreptului de utilizare a resurselor de numerotație administrate de ANCOM, rolul acestuia fiind acela de a conduce la utilizarea optimă a acestei resurse publice.

Astfel, prevederi relevante în ceea ce privește celelalte tarife percepute de ANCOM erau cuprinse în considerentul 32 din Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului, potrivit căreia „(32) Pe lângă taxele administrative, pot fi percepute taxe și redevențe pentru utilizarea frecvențelor radio și a numerelor, pentru a garanta utilizarea optimă a acestor resurse.

Astfel de taxe nu trebuie să împiedice dezvoltarea unor servicii inovatoare și concurența de pe piață. Prezenta directivă nu aduce atingere scopului în care se folosesc taxele pentru dreptul de utilizare.”.

De asemenea, considerentele 99 și 100 din Directiva (UE) 2018/1972 stabilesc, în prezent, faptul că „(99) În cazul în care furnizarea de comunicații electronice se bazează pe resurse publice a căror utilizare este supusă autorizării specifice, statele membre ar trebui să poată acorda autorității competente pentru emiterea respectivei autorizări dreptul de a impune o taxă în scopul de a asigura utilizarea optimă a resurselor respective, în conformitate cu procedurile prevăzute în prezenta directivă.”, respectiv „(100) Pentru a se asigura o utilizare optimă a resurselor, taxele ar trebui să reflecte situația economică și tehnică a pieței în cauză, precum și orice alt factor semnificativ care determină valoarea acestora. [...]”.

Totodată, dispozițiile art. 95 din Directiva (UE) 2018/1972 stabilesc că „Art. 95 - Statele membre pot permite autorității naționale de reglementare sau altor autorități competente să impună taxe pentru drepturile de utilizare a resurselor de numerotație care să reflecte necesitatea de a asigura utilizarea optimă a acestor resurse. Statele membre se asigură că aceste taxe sunt justificate în mod obiectiv, sunt transparente, nediscriminatorii și proporționale în ceea ce privește scopul în care sunt utilizate și iau în considerare obiectivele prevăzute la articolul 3.”

În acest sens, art. 43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 stipulează faptul că „Art. 43 - (1) ANCOM poate impune titularilor de licențe de utilizare a resurselor de numerotație plata unui tarif de utilizare a acestor resurse.

(2) Tarifele prevăzute la alin. (1) trebuie să asigure utilizarea optimă a resurselor de numerotație, să fie obiectiv justificate, transparente, nediscriminatorii și proporționale cu scopul pentru care sunt destinate.”

Așadar, rolul primordial al tarifului de utilizare a resurselor de numerotație nu este acela de acoperire a cheltuielilor administrative ale autorității de reglementare, ci acesta reprezintă, în primul rând, un instrument de reglementare destinat maximizării beneficiilor folosirii acestor resurse pentru societate, fiind necesar ca modul în care este reglementat tariful de utilizare a resurselor de numerotație să urmărească utilizarea eficientă a acestor resurse.

ANCOM urmărește utilizarea optimă pe termen lung a resurselor de numerotație prin stabilirea unui tarif de utilizare care să furnizeze semnalele economice corecte privind valoarea economică a acestor resurse limitate, în raport cu costul de oportunitate al accesului la resursă.

În calitate de organism de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice și serviciilor poștale, ANCOM urmărește utilizarea eficientă a resurselor de numerotație³ având în vedere importanța acestei resurse aflate în proprietatea publică a statului și în administrarea ANCOM.

De remarcat faptul că dispozițiile art. 123 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 stabilesc o legătură de cauzalitate între bugetul ANCOM și tariful de monitorizare în sensul că aceste prevederi obligă ANCOM la perceperea tarifului de monitorizare exclusiv pentru acoperirea cheltuielilor administrative ale autorității, cu luarea în considerare a veniturilor din alte surse precum și a excedentului anual rezultat din execuția bugetelor anilor precedenți, această exigență neexistând în cazul tarifelor de utilizare a resurselor de numerotație.

³ Art. 2 alin. (2) și (3), art. 3 lit. b) pct. 3 și lit. h), art. 4 alin. (3) lit. b), art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009.

În acest context, precizăm că, având în vedere excedentul istoric reflectat la nivelul bugetelor până la acel moment, începând cu anul 2010, ANCOM nu a mai perceput tarif de monitorizare.

Așadar, ANCOM respectă dispozițiile legale care impun Autorității să nu perceapă taxe administrative în condițiile în care costurile sale administrative sunt acoperite din alte surse și/sau din excedentul anual rezultat din execuția bugetelor anilor precedenți, în condițiile art. 123 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, fără însă ca aceasta să interfereze cu stabilirea altor tipuri de tarife de utilizare a resurselor publice precum tariful de utilizare resurselor de numerotație sau a spectrului radio, acestea având alte scopuri definite de lege, așa cum am expus pe larg anterior.